

Dato: 20. juni 2002

■ **Rekom AS - Konkurranseloven § 3-9, jf. 3-1 – Dispensasjon til prissamarbeid**
V2002-53

Vi viser til Deres brev av 9. november 2001 hvor De på vegne av Rekom AS (Rekom) søker om dispensasjon fra konkurranseloven (krnl.) § 3-1. Vi viser også til vårt høringsbrev av 26. februar 2002 og svar fra høringsinstansene, samt øvrig korrespondanse i saken.

1. Sakens bakgrunn

I 1997 orienterte Kommunenes Sentralforbund (KS) Konkurransetilsynet om kommunenes etablering av Rekom. KS anmodet tilsynet om vurdering av selskapet i forhold til konkurranseloven. Tilsynet anså først samarbeidet i strid med konkurranselovens forbudsbestemmelser, og innvilget sommeren 1997 en midlertidig dispensasjon. Rekom foretok deretter flere endringer i avtaleverket på de punkter tilsynet hadde innsigelser, og ved brev av 30. september 1997 meddelte tilsynet at Rekoms virksomhet etter endringene var organisert på en måte som ikke var i strid med konkurranseloven.

I brev av 23. november 1999 ba advokatfirmaet Hjort, på vegne av Norsk Gjenvinning AS, om at Konkurransetilsynet vurderte avgjørelsen fra 1997 på nytt. Norsk Gjenvinning, som er en konkurrerende aktør til Rekom, hevdet at tilsynets vurdering var foretatt på et ufullstendig faktisk og/ eller rettslig grunnlag. Tilsynet foretok på denne bakgrunn en ny vurdering av om Rekoms virksomhet ble rammet av konkurranselovens forbudsbestemmelser. Denne vurderingen var basert på de opplysningene som fremkom i møte med representanter fra Rekom, samt i skriftlig svar fra Rekom på spørsmål fra tilsynet om selskapet og virksomheten, i tillegg til tilgjengelig offentlig informasjon. Denne nye vurderingen ledet til at Konkurransetilsynet konkluderte med at Rekoms virksomhet er i strid med forbudet mot prissamarbeid i krnl. § 3-1. I brev av 21. desember 2000 oversendte tilsynet denne vurderingen til Rekom som ble oppfordret til å gi sine

synspunkter. I tillegg ble vurderingen sendt til Norske Skog, som er blant Rekoms kunder, og Norsk Gjenvinning for uttalelse. Etter en vurdering av kommentarer fra disse aktørene opprettholdt tilsynet i brev av 16. juli 2001 sin konklusjon fra 2000 om at Rekoms virksomhet er i strid med krrl § 3-1. I samme brev ble Rekom bedt om å søke dispensasjon etter krrl. § 3-9 dersom selskapet fortsatt ønsket å koordinere salg av avfallsfraksjoner. I brev av 9. november 2001 fastholdt Rekom sitt syn, og hevdet at selskapets virksomhet ikke er i strid med konkurranselovens forbudsbestemmelser. På denne bakgrunn ble Konkurransetilsynet bedt om å revurdere sitt standpunkt til vurderingen av samarbeidet i forhold til krrl. § 3-1. Subsidiært søkte Rekom i samme brev om dispensasjon etter krrl. § 3-9 med varighet frem til 30. juni 2010.

Konkurransetilsynet fant ikke grunn til å revurdere sitt standpunkt, og den 26. februar 2002 ble brev med spørsmål, samt kopi av Rekoms dispensasjonssøknad, sendt til aktører i markedene for avfallsfraksjoner for uttalelse. Norske Skog, Peterson Linerboard og Norsk Gjenvinning ga utfyllende svar.

2. Rekoms virksomhet

Rekom ble etablert av kommuner, kommunale og interkommunale renovasjonsselskaper, samt KS, i 1997. Selskapet er eiet av mer enn 50 kommuner og interkommunale renovasjonsselskaper, sammen med KS som er hovedaksjonær med rundt 17 prosent av aksjene.

Rekom startet opp virksomhet i 1998 og driver i dag engroshandel med resirkulert papir, papp og andre avfallsfraksjoner. Selskapets formål er å redusere miljøproblemer og kostnader knyttet til avfallshåndtering, å forestå omsetning av avfallsfraksjoner som innsamles for gjenvinning og å forhandle for å oppnå gunstigst mulige betingelser for omsetningen av avfallsfraksjonene.

Selskapets hovedoppgave er å omsette fraksjoner gjennom forhandlinger med avtakere, samt organisere rasjonell innsamling av fraksjoner og vurdere sorteringsmuligheter av fraksjoner. Rekom er ikke selv ansvarlig for innsamling av avfall.

3. Forholdet til konkurranseloven

Ifølge konkurranseloven § 3-1 første ledd er det forbudt for to eller flere ervervsdrivende for salg av varer eller tjenester ved avtale, samordnet praksis eller på annen måte som er egnet til å påvirke konkurransen, å fastsette eller søke å påvirke priser, avanser eller rabatter bortsett fra vanlig kontantrabatt.

Konkurranseloven omfatter ervervsvirksomhet av enhver art uansett om den utføres av private eller drives av det offentlige, jf § 1-3. Virksomheten i Rekom innebærer blant annet salg av avfallsfraksjoner og kjøp av tjenester i form av transport og sortering. For aksjonærene må denne delen av virksomheten anses som ervervsvirksomhet, og lovens krav til saklig virkeområde er således oppfylt.

Alle former for samordnet adferd ved salg av varer eller tjenester som omfatter pris, rammes av krrl § 3-1 første ledd. Dersom partene har et reelt interessefellesskap kan dette være tilstrekkelig for å oppfylle kravet om samarbeid. Det er ikke nødvendig at samarbeidet har gitt seg utslag i en rettslig bindende avtale. Forbudet rammer for eksempel det tilfellet at partene har en felles forståelse av hvordan de skal opptre. Hvis det er inngått

en avtale, eller et samarbeid er forutsatt mellom partene, er det ikke nødvendig at avtalen eller samarbeidet faktisk gjennomføres for at forbudet skal få anvendelse.

At samordningen skjer gjennom en selskapsrettslig enhet vil ikke føre til at forbudet ikke kommer til anvendelse, så lenge selskapskonstruksjonen er et uttrykk for en samordnet oppreden mellom to eller flere. På den annen side vil opprettelsen av en selskapsrettslig enhet som får overført virksomhet og realia i en slik grad at det på varig grunnlag har tilstrekkelige ressurser til å fungere som en selvstendig og uavhengig markedsaktør, etter konkurranseloven anses som et bedriftsserverv. Bedriftsserverv må behandles etter krrl § 3-11. Spørsmålet er derfor om Rekom er et organ for samarbeid eller koordinert atferd mellom eierne.

Før Rekom ble etablert stod den enkelte kommune eller det enkelte renovasjonsverk selv for avsetningen av sine avfallsfraksjoner. Rekoms virksomhet omfatter i tillegg til forhandlinger med avtakerne om blant annet priser, volumer og kvaliteter, også å forbedre logistikk-løsninger ved å samordne transport av avfallfraksjoner, samt å gjennomføre nødvendige lokale sorteringer. En vesentlig andel av avfallsleverandørene er kommuner og kommunale renovasjonsselskaper som er aksjonærer i Rekom. Den enkelte kommunes leveranse kan sjelden selges videre slik den er. Det kan være behov for videre sortering, volumet kan være for lite til å få omsatt eller volumet er u hensiktsmessig i forhold til transportmidlene. En av Rekoms oppgaver er derfor å sette sammen de forskjellige kommuners leveranser til hensiktsmessige og salgbare volumer. Rekom har dermed gjennom ett salg gjerne omsatt flere kommuners avfallsfraksjoner.

Omsetning av returpapir er selskapets viktigste virksomhet. I dette markedet har Rekom inngått en 10-års kontrakt med Norske Skog, som skal kjøpe returpapir fra ca 50 interkommunale selskaper og kommuner over hele landet. Rekom omsetter også returpapp for ca 30 selskaper. I tillegg har Rekom i samarbeid med flere av eierne inngitt felles tilbud overfor Renas AS om drift av regionale oppsamlingsplasser for næringsselektroavfall. Selskapet organiserer også felles innkjøp og anbud, og har i tillegg i samarbeid med en rekke interkommunale avfallsselskaper, kommuner, lokale transportører og selskaper med kommunal tilknytning, levert inn felles landsdekkende tilbud og anbud.

Rekoms omsetning av avfallsfraksjoner foregår på forskjellige måter. I formålsbestemmelsen i selskapets vedtekter heter det at Rekom skal opptre som megler (agent), og det fremgår av vedtektene at oppdraget er å sikre returpapirbesitteren «best mulig betingelser». I tillegg fremgår det at i tilfelle agentavtalen skulle komme i konflikt med den inngåtte aksjonæravtalen, «skal aksjonæravtalens bestemmelser gjelde».

Agentforhold faller i utgangspunktet utenfor forbudet mot prissamarbeid i konkurranseloven § 3-1, fordi en agent handler for oppdragsgiverens regning og risiko, og derfor ikke anses som en selvstendig aktør etter konkurranseloven. Det at noe betegnes som et agentforhold er likevel ikke tilstrekkelig til å avskjære bruk av forbudsbestemmelsen. Det avgjørende er hvilken stilling mellommannen reelt har. I denne vurderingen står hans økonomiske frihet og risiko ved salget sentralt.

Omsetning av returpapir, som er Rekoms største forretningsområde, skjer dels i et spotmarked, og dels etter bilaterale avtaler av kortere eller lengre varighet. Den største kontrakten til Rekom er en avtale med Norske Skog. Med denne avtalen har Rekom i eget

navn inngått kontrakt på salg av papir fra ca 50 interkommunale selskaper og kommuner fra hele landet. Avtalen er av 10-års varighet og innebærer en årlig leveranse på ca 90 000 tonn papir. Når det gjelder denne avtalen, og flere andre enkeltstående avtaler, har Rekom påtatt seg et økonomisk ansvar som går utover det som vil være normalt i et agentforhold. Det gjelder blant annet valuta- og prisisiko ved eksportavtaler. I avtalen med Norske Skog har riktignok Rekom avtalefestet en regressrett overfor leverandørene, men tilsynet er av den oppfatning at en slik klausul ikke fratrar Rekom risikoen for riktig kontraktsoppfyllelse. Vi legger derfor til grunn at det ikke foreligger et agentforhold mellom Rekom og eierne som avskjærer en anvendelse av konkurranseloven § 3-1.

Prisen Rekom betaler for returpapir fastsettes gjennom forhandlinger, og prisen er den samme for alle leverandørene uansett hvor i landet papiret skal hentes. Etter krrl § 3-1 første ledd er det tilstrekkelig at to eller flere har blitt enige om en pris, og eventuelle andre betingelser av betydning for konkurransen.

Konkurransetilsynet har derfor kommet til at det foreligger et slikt nært forhold mellom Rekom og leverandørene som gjør at Rekom må anses som et organ for koordinert atferd. Koordineringen av priser har blant annet kommet eksplisitt til uttrykk i avtalen med Norske Skog. Rekoms virksomhet rammes derfor av konkurranseloven § 3-1 første ledd om forbud mot prissamarbeid. Det vil således være behov for dispensasjon dersom samarbeidet skal videreføres.

Konkurranseloven § 3-9 gir Konkurransetilsynet hjemmel til å innvilge dispensasjon fra lovens forbudsbestemmelser hvis minst ett av følgende vilkår er oppfylt:

- a) konkurransereguleringen innebærer at konkurransen i vedkommende marked forsterkes,
- b) det må forventes effektivitetsgevinster som mer enn oppveier tapet ved konkurransebegrensningen,
- c) konkurransereguleringen har liten konkurransemessig betydning, eller
- d) det foreligger særlige hensyn.

Om vilkårene for dispensasjon er til stede, må avgjøres ut fra en konkret vurdering av hvordan de aktuelle konkurransereguleringene påvirker forholdene i det relevante marked.

4. De relevante produktmarkedene

Det relevante produktmarkedet inkluderer de varer og/ eller tjenester kjøperen anser som substituerbare med hensyn til dekningen av et bestemt behov. Med substituerbarhet menes i hvilken grad ulike produktvarianter kan dekke det samme behovet hos etterspørerne.

Rekom omsetter forskjellige typer avfallsfraksjoner. Noen av fraksjonene er egnet til gjenvinning. Dette gjelder hovedsakelig papir og papp. I tillegg selger Rekom såkalt brennbart restavfall, det vil si avfall som ikke egner seg til materialegjenvinning, men som kan anvendes som brensel til energiproduksjon. Fraksjonene som selges til gjenvinning og brennbart restavfall har vesentlig forskjellige anvendelsesområder og vil derfor bli behandlet separat.

4.1 Avfallsfraksjoner som gjenvinnes

4.1.1 Papir (de-inked) og papp

Av de avfallsfraksjonene Rekom omsetter, kan avis- og magasinpapir, samt papp, gjenvinnes. Disse produktene etterspørres til bruk som innsatsfaktorer i produksjon av forskjellige papirtyper, fra avis- og magasinpapir til tørke- og toalettpapir. For at avis- og magasinpapir skal kunne gjenvinnes til nytt avis- og magasinpapir, er det nødvendig å fjerne trykksverten. Dette krever særskilt teknologi som er relativt kostbar i anskaffelse. Papir som er sortert, pakket og klargjort til avsvertning betegnes som "de-inked". Det er ikke nødvendig å fjerne trykk på papp som skal brukes som innsatsfaktor til produksjon av ny papp. Det er heller ikke nødvendig å fjerne trykksverten på avis- og magasinpapir dersom papiret skal brukes til produksjon av papp eller tørkepapir

Det kan skilles mellom bruk av de-inked og papp til gjenvinning, fordi førstnevnte etter avsvertning kan brukes til produksjon både av papir og papp, mens papp ikke kan brukes til produksjon av papir. De to kvalitetene er med andre ord ikke gjensidig substituerbare. Grunnen til dette er at papp er laget av grovere fiber enn avis- og magasinpapir, hvilket gjør det uegnet til papirproduksjon.

Brukt avis- og magasinpapir genereres først og fremst i husholdningene, mens papp hovedsakelig genereres i næringslivet. Det er vanlig at avfallsfraksjonene fra husholdningene og næringslivet samles inn uavhengig av hverandre. Av den grunn er det visse forskjeller mellom aktørene som opererer i markedet for innsamling av avfallsfraksjoner hos husholdninger og hos næringsliv. Dette gjør at tilbudssiden for salg av brukt papir ser noe annerledes ut enn tilbudssiden for salg av brukt papp. Dette kan tale for at de to kvalitetene bør behandles separat i den konkurransemessige vurderingen.

Høringsuttalelsene fra Norske Skog, Peterson og Norsk Gjenvinning støtter opp om at det bør skilles mellom magasin/avis-papir og papp i analysen av markedet for salg av returpapir.

På bakgrunn av ovennevnte legger vi til grunn at markedsforholdene for henholdsvis de-inked og papp er så vidt forskjellige at produktene må antas å tilhøre separate relevante produktmarkeder.

4.1.2 Forholdet til tremasse

Som nevnt brukes returpapir til produksjon av forskjellige papir- og papptyper. Returpapir kan derfor anses som substitutt for ordinær tremasse. Det kan følgelig argumenteres for at salg av returpapir og tremasse tilhører samme relevante marked. Det er imidlertid vesentlige forskjeller mellom markedet for returpapir og markedet for tremasse. For det første krever bruken av de to typene innsatsfaktorer ulik teknologi. Et anlegg som produserer en papir- eller pappkvalitet kan sjelden benytte både returpapir og tremasse i produksjonen. Følgelig vil substitusjonsmulighetene mellom returpapir og tremasse på kort sikt være begrenset. Det er også forskjellige aktører som tilbyr henholdsvis avfallsfraksjoner og tremasse til papir- og pappprodusenter. Det er for eksempel vanlig at papirprodusenten produserer tremasse på egen hånd. På lengre sikt bør trolig markedet for returpapir og markedet for tremasse sees i nærmere sammenheng, spesielt dersom flere papir- og pappprodusenter bygger ut produksjonsteknologien slik at anleggene kan bruke både gjenvunnet og jomfruelig råvare.

Vi legger for vurderingen av denne saken til grunn at tremasse foreløpig må antas å tilhøre et annet relevant produktmarked enn returpapir (både de-inked og papp).

4.2 Brennbart restavfall

Deler av det avfallet som blir samlet inn fra husholdninger og næringsliv er ikke egnet for materialgjenvinning. Restavfallet inneholder imidlertid store mengder brennbare komponenter. Dette avfallet kan derfor brukes til energiproduksjon. De brennbare komponentene etterspørres av aktører som produserer energi i avfallsforbrenningsanlegg. Disse anleggene produserer energi utelukkende ved hjelp av avfall som innsatsvare. Vi legger derfor til grunn at brennbart restavfall er et separat produktmarked.

5. De relevante geografiske markedene

Det relevante geografiske markedet omfatter det området hvor etterspørerne av varer og/eller tjenester i det relevante produktmarkedet foretar sine innkjøp. Normalt er transportkostnader den faktoren som har størst betydning for avgrensningen av det relevante geografiske markedet. Jo høyere transportkostnadene er i forhold til produktprisen desto mindre er vanligvis det relevante geografiske markedet.

5.1 Avfallsfraksjoner som gjenvinnes

5.1.1. Papir (de-inked)

I Norge er det kun Norske Skogs anlegg på Skogn som har den nødvendige teknologien til å benytte gjenvunnet avis- og magasinpapir til produksjon av nytt papir. De-inked etterspørres imidlertid også av aktører i Norge som produserer andre typer papir som papp, tørkepapir og lignende. Verdien av returpapir er relativt lav sammenlignet med transportkostnaden. Dette skulle isolert tilsi at det relevante geografiske markedet er begrenset. Av det samlede volumet de-inked som samles inn i Norge eksporteres imidlertid om lag 50 prosent. Eksporten går først og fremst til Sverige, men det selges også returpapir fra Norge så langt bort som til Asia. Dette kan tyde på at markedet strekker seg ut over norske grenser. Priskurver utarbeidet av CEPI (The Confederation of European Paper Industries) viser også at prisene målt i Norge og Sverige er relativt like. I januar 2002 viste statistikken at ett tonn de-inked kostet 57,04 EURO/tonn i Norge mot 63,67 EURO/tonn i Sverige.

[...]¹

I denne saken er det ikke avgjørende om det relevante geografiske markedet avgrenses til Norge, Norge og Sverige eller enda videre. I den konkurransemessige vurderingen nedenfor skal vi analysere konkurransen både med utgangspunkt i en snever og en vid geografisk avgrensning.

5.1.2 Papp

Den brukte pappen som genereres i Norge etterspørres i likhet med avis- og magasinpapir av etterspørere i både Norge og Sverige. Vi legger derfor til grunn at det relevante geografiske markedet for salg av papp strekker seg ut over Norges grenser.

¹ Unntatt offentlighet med hjemmel i offentlighetsloven § 5a, jf. forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2

5.2 Brennbart restavfall

Brennbart restavfall som genereres i Norge etterspørres av forbrenningsanlegg både i Norge og Sverige. Ifølge Rekom er prisnivået på brennbart avfall noe lavere i Sverige enn i Norge, men utviklingen går mot stadig likere priser. Dette kan tyde på at konkurransen i markedet for brennbart restavfall bør studeres for Norge og Sverige samlet. Sverige har i dag langt større forbrenningskapasitet enn Norge slik at det eksporteres omfattende kvantum brennbart restavfall fra Norge til Sverige. Vi legger derfor til grunn at det relevante geografiske markedet for salg av brennbart restavfall strekker seg ut over Norges grenser.

6. Konkurransemessig vurdering

6.1 Avfallsfraksjoner som gjenvinnes

6.1.1 Papir (de-inked)

Høringsinstansene oppgir noe forskjellige tall på antall tilbydere av returpapir. Ifølge en oversikt fra Norsk Gjenvinning finnes det 4 aktører i Norge som tilbyr returpapir av typen de-inked. Peterson hevder at Rekom har 8-10 konkurrenter på salg av returpapir bare i Norge. I tillegg til Norsk gjenvinning, nevnes blant andre Stena Miljø AS, Aanerud & Sønn AS, Fretex Elevator og Anton B. Nilsen blant konkurrentene. I tillegg finnes det trolig flere svenske aktører som representerer konkurranse i dette markedet.

Etterspørrene er som nevnt ulike papirprodusenter som bruker fraksjonene til produksjon av alt fra resirkulert papir til tørkepapir. En oversikt fra Norsk Gjenvinning nevner 12 kunder av de-inked, hvorav 3 finnes i Norge (AS Sunnland-Eker Papirfabrikker, Norske Skog og Glomma Papp). Blant de utenlandske selskapene kan Metsä Tissue AB, Fiskeby Board AB og Edet AB nevnes. Antall aktører innen dette markedet tilsier at forholdene ligger til rette for velfungerende konkurranse.

Ifølge tall fra Prosessindustriens Landsforening (PIL) ble det i 2001 etterspurt i alt 156 000 tonn de-inked kvalitet i Norge. Rekom står for 57 % av salget til norske bedrifter gjennom sin avtale med Norske Skog. I 2001 ble det i tillegg eksportert 177 000 tonn til utlandet. Rekoms andel av tilgjengelig norsk tilbud er 27 prosent dersom eksporten regnes med. Inkluderes i tillegg svenske aktører som tilbyr returpapir av de-inked kvalitet vil markedsandelen reduseres ytterligere.

Norske Skog etterspør nesten alt papiret Rekom selger. Selskapet tok selv initiativ til leveringsavtalen med Rekom. Norske Skog hadde alternative leverandører slik at det er lite trolig at Norske Skog ville inngått avtale med Rekom dersom selskapet fryktet at Rekoms virksomhet kunne begrense konkurransen. Norske Skog gir i sin høringsuttalelse også uttrykk for at selskapet mener Rekoms virksomhet medfører effektivitetsgevinster i form av realisering av stordriftsfordeler i sorterings- og omsetningsleddet. Norske Skog kan heller ikke se at det oppstår noe samfunnsøkonomisk tap som følge av Rekoms virksomhet.

Hvis man studerer det norske markedet for de-inked kvalitet separat, finnes det relativt få aktører som kan tilby leveranser på linje med Rekoms avtale med Norske Skog. [...] ² Norsk Gjenvinning hevder på sin side at Rekoms posisjon og særskilt selskapets avtale med Norske Skog har svekket konkurransen i det norske returpapirmarkedet.

² Unntatt offentlighet med hjemmel i offentlighetsloven § 5a, jf. forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2

Etter vår oppfatning er det mye som tyder på at Rekoms virksomhet forsterker konkurransen i markedet, dersom det relevante geografiske markedet begrenses til Norge. Dette gjelder særlig konkurransen på salg av store kvantum. Legges en videre geografisk avgrensning til grunn, vil Rekoms virksomhet ha liten konkurransemessig betydning. I tillegg utelukker vi ikke at samarbeidet genererer effektivitetsgevinster som mer enn oppveier tapet av eventuelle konkurransebegrensninger. Dette har vi imidlertid ikke gått nærmere inn på i denne saken, fordi vilkårene for dispensasjon uansett er oppfylt.

Konkurransetilsynet har kommet til at vilkårene for dispensasjon etter krrl. § 3-9 bokstav a) er oppfylt for prissamarbeidet ved salg av returpapir av typen de-inked.

6.1.2 Papp

Norsk Gjenvinning har også utarbeidet en oversikt som viser aktørene i markedet for papp. Ifølge denne oversikten kan Norwegian Paper AS, Paper Chase International, Mill Norge AS, Anthon B. Nilsen AS, Strom International, IL Recycling og Gunnar Brenne tilby ferdigbehandlet returpapp. Etterspørerne er en rekke papirprodusenter i Norge, Sverige og Danmark. Blant kundene i Norge er Peterson Linerboard AS, Sande Paper Mill AS og Glomma Papp AS. Antallet aktører på tilbuds- og etterspørselssiden skulle tilsi velfungerende konkurranse i dette markedet.

Ifølge PIL ble det i 2001 etterspurt 268 000 tonn papp i Norge. Rekom omsatte samme år i overkant av 20 000 tonn papp. Rekoms salg i fjor utgjorde med andre ord under 10 % av den samlede norske etterspørselen. Legger vi til Sverige vil andelen reduseres ytterligere. Rekoms virksomhet innen salg av papp må således anses å ha liten konkurransemessig betydning.

Konkurransetilsynet har kommet til at vilkåret for dispensasjon etter krrl. § 3-9 bokstav c) er oppfylt for prissamarbeid ved salg av returpapir av typen papp.

6.2 Brennbart restavfall

Ifølge Rekom er det først og fremst selskapet selv, Norsk Gjenvinning og RagnSells som kan tilby brennbart restavfall i Norge. I Sverige er det betydelig flere aktører. Produktet etterspørres ifølge Rekom av 4 forbrenningsanlegg i Norge, og mellom 40-50 i Sverige.

I Norge etterspørres det rundt 500 000 tonn brennbart restavfall. Vi har ikke tilsvarende tall for Sverige, men vet at det finnes 10 ganger flere forbrenningsanlegg i Sverige enn i Norge. Rekom omsetter mellom 30 000 og 40 000 tonn av denne type avfall. Dette innebærer at Rekom selv med snevrere markedsavgrensning enn det vi har lagt til grunn, vil ha en markedsandel på under 10 prosent. Det kan derfor legges til grunn at selskapets virksomhet har liten konkurransemessig betydning også innen dette relevante markedet.

Konkurransetilsynet har kommet til at vilkåret for dispensasjon etter krrl. § 3-9 bokstav c) er oppfylt for til prissamarbeid ved salg av brennbart restavfall.

7. Konkurransetilsynets vedtak

Med hjemmel i konkurranseloven § 3-9 første ledd bokstav a) og c) fatter Konkurransetilsynet følgende vedtak:

Rekom og selskapets leverandører og aksjonærene gis dispensasjon fra konkurranseloven § 3-1 første ledd til å samarbeide om priser ved salg av returpapir, returpapp og brennbart restavfall.

Vedtaket trer i kraft straks og gjelder til 1. juli 2007.

Rekom har i sin søknad bedt om 10 års dispensasjon. I henhold til krrl. § 1-6 skal virkningstiden av de enkelte vedtak normalt ikke overstige 5 år. Vi kan ikke se at det i denne saken foreligger særskilt begrunnelse for å fravike denne regelen. Dispensasjon er derfor gitt for 5 år.

For ordens skyld gjør vi oppmerksom på at vedtaket kan påklages innen tre uker. En eventuell klage stiles til Arbeids- og administrasjonsdepartementet, men sendes Konkurransetilsynet. For øvrig vises til vedlagte skjema «Melding om rett til å klage over forvaltningsvedtak».

Konkurransetilsynet gjør oppmerksom på at dispensasjonen kan trekkes tilbake dersom forutsetningene for dispensasjonen ikke lenger er til stede, jf konkurranseloven § 3-9 tredje ledd. Dersom det er behov for dispensasjon utover det tidsrom som dispensasjonen er innvilget for, bes De søke om forlengelse i god tid før dispensasjonen utløper.